

griber det efter den Taktik, det ærede Medlem har ført i mange Aar, men jeg synes for Resten, at det er en Taktik, der snarere har ført ham til Fald end til Stigning.

J. C. Christensen: Den højtærede Minister synes at mene, at det at tale ærligt og være klog ikke kan forenes, men det kan det udmærket godt. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Konseilspræsidenten (Zahle): Det er tværtimod min Overbevisning, at det godt kan forenes; derfor mener jeg ogsaa, at jeg har handlet klogt, da jeg svarede aabent og ærligt. Men det ærede Medlem bebrejdede mig som en uklog Handling, at jeg har svaret aabent og ærligt, saa han maa tillægge sig selv den Anskuelse, han vil paadutte mig. (Bifald fra Tilhørerpladsen).

Formanden: Jeg maa advare Tilhørerne mod at give Mishags- eller Bifaldsytringer til Kende. (Latter fra Tilhørerpladsen). Jeg skal saa udsætte Mødet. Det optages om 15 Minutter uden Tilhørere.

Mødet udsat Kl. 3.

Mødet genoptoges Kl. 3¹⁵.

Borgbjerg: Den højtærede Indenrigsminister sluttede sin Tale med at gøre en Henstilling til dette Tings Medlemmer, nemlig, hvis de vilde rejse Modstand mod Sagen, da at tale ærligt og frit sige, hvad de mente. Det forekom ikke mig, da jeg hørte den Tale, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) holdt, at han fulgte dette Raad eller imødekom denne Henstilling. Jeg ved ikke, om andre ærede Medlemmer have haft den samme Fornemmelse; jeg havde den meget tydeligt. Og heller ikke den anden Henstilling fra den højtærede Indenrigsminister om ikke at lægge Hindringer i Vejen for den foreliggende Sag, syntes jeg blev fulgt af det ærede Medlem fra Ringkøbing.

For det første søgte det ærede Medlem fra Ringkøbing ligesom at rejse Vanskeligheder paa et Par ganske vist mere underordnede Steder, men dog der, hvor man fra hans Standpunkt maa kunne have en Fornemmelse af, at det let kunde gøre Skade.

Jeg tænker her ikke saa meget paa Spørgsmaalet om Valghandlingens Foretagelse paa eet Sted. Det undrede mig ganske vist noget at høre netop det ærede Medlem fra Ringkøbing gøre sig til Talsmand for Kravet om den samlede Valghandlings Afskaffelse, for jeg har altid tidligere ment, at det var de Herrer fra det gamle Landbovenstre, der satte saa umaadelig megen Pris paa Valgdagen, netop ud fra de Betragtninger, som den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende. Men det er klart, at hverken for os Socialdemokrater, og vel heller ikke for de Radikale er det noget Hovedpunkt, det er selvfølgelig noget, man kan forhandle om. Det er et af de Spørgsmaal, hvor Uenighed ikke vil kunne faa denne store Sag til at strande. Meget alvorligere forekommer mig den Kritik, det ærede Medlem fra Ringkøbing rettede mod den Omvalgsform, der her er Tale om, det frie Omvalg. Hvert af Omvalgssystemerne har sine Fordele og sine Mangler, og jeg tror, der var meget berettiget i den Kritik, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte af den tyske Form, af det bundne Omvalg, som ofte frister og i visse Situationer kan nøde til Alliancer i første Omgang. Det er netop disse Alliancer, som Omvalgssystemet skulde føre Partierne bort fra, saa at hvert Parti i første Omgang kan stille sine Kandidater op, om det skal være i alle Landets Valgkredse og samle hele Opmærksomheden, hele Agitationen om sit særlige Program, om sine særlige Principper. Jeg tror, dette vil give mere Renhed og Klarhed i dansk Politik. — Dertil kommer, at det bundne Omvalg i den tyske Form frister ofte de to Partier, der staa hinanden nærmest, til at bekæmpe hinanden endnu voldsommere, end de bekæmpe den fælles Modstander, fordi det gælder om for enhver Pris at komme op paa den Plads, hvor man kan komme paa Omvalg. Man har i Tyskland set Eksempler paa, at et Parti har delt sine Stemmer i første Omgang og kastet nogle af dem paa en af sine værste Modstandere for at komme paa Omvalg med ham, for saa er man sikker paa Sejren. Jeg tror, de tyske Erfaringer ikke tale til Gunst for det bundne Omvalg. Det kan have andre Fordele, det er en